

Arrest

nr. 235 941 van 20 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 19 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. LECLERC en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en bent u geboren in Gaza. U werd door Hamas opgepakt omdat u hen bekritiseerde. U werd vier dagen vastgehouden en bij uw vrijlating dook u voor 4 à 5 maanden onder bij een vriend van u. U had sindsdien ook psychische problemen. U besloot Gaza te verlaten omwille van deze problemen met Hamas. U ging via Egypte naar Turkije en vanuit Turkije geraakte u via de zee in Griekenland binnen. U kwam in juni of juli 2018 aan in Griekenland en werd opgevangen in een vluchtelingenkamp te Leros. Bij uw aankomst te Leros merkte iemand op dat u ziek was. U werd gezien door een dokter en een psycholoog. Er werd een bloedtest bij u afgenomen. U maakte aan de dokter en de psycholoog kenbaar dat u veel pijn had. Uw medische klachten bestonden uit maag- en darmklachten en een tekort aan ijzer in uw bloed. Uw maag- en darmklachten komen voort uit het feit dat u niet alle eten kan verteren en dat u lactose-intolerant bent. Voor verder medisch onderzoek diende u naar een specialist te gaan buiten het vluchtelingenkamp. Hiervoor diende u 50 euro te betalen maar u had hiervoor geen geld. Ook omwille van uw psychische problemen zocht u

hulp. Zo ging u bijna dagelijks hulp vragen in het vluchtelingenkamp. Anderhalve maand na uw aankomst te Leros kreeg u een afspraak bij een psycholoog. Op 29 oktober 2018 verkreeg u de subsidiaire beschermingsstatus. Daarna bleef u psychische ondersteuning vragen maar men deelde u mee dat u diende te wachten totdat u een uitnodigingsbrief kreeg. Omdat het lang zou duren vooraleer u een afspraak zou kunnen krijgen en omdat er mensen bleven aankomen op het eiland, besloot u kort na het verkrijgen van uw statuut uit Leros te vertrekken. U hebt niet gewerkt of geen werk gezocht in Griekenland aangezien u ziek was. U hebt zich in Griekenland niet ingelicht om opleidingen of studies te volgen omdat u uitgeput was. U schat dat u Leros verliet rond 5 november 2018. Vanuit Leros vertrok u naar Athene. In Athene verbleef u in totaal 3 dagen. U was tijdens uw verblijf in Athene getuige van een steekpartij waarbij twee mannen een andere man messteken gaven. U was niet betrokken bij deze feiten en deed er geen aangifte van. De dag na de steekpartij verliet u Griekenland. U nam vanuit Athene de boot naar Italië om van daaruit uw reisweg naar België verder te zetten. Op 17/11/2018 kwam u aan in België en op 21/11/2018 deed u hier een verzoek tot internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw Palestijnse identiteitskaart uitgereikt op 22/08/2016; een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de geboorteakte van uw echtgenote, een kopie van de geboorteakte van uw dochter, een kopie van het resultaat van de bloedtest in Griekenland d.d. 21/07/2018, een kopie van een psychologisch verslag uit Griekenland d.d. 06/09/2018, een kopie van een medisch verslag opgemaakt in België inzake uw maag - en darmproblemen, een kopie van het resultaat van een bloedtest in België, een kopie van een Belgisch medisch verslag waaruit blijkt dat u een aantal littekens heeft, een kopie van een afspraak bij een Belgische psycholoog en een kopie van Belgische documenten betreffende het voedsel dat u mag innemen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat u medische en psychologische problemen heeft en dat u hierdoor onder andere veel vergeet. (CGVS P.4) Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CommissariaatEurostation, generaal, en werd uw aanvraag behandeld door een protection officer met expertise in het horen van kwetsbare personen. Er werd aan u voldoende tijd gegeven om op de gestelde vragen te antwoorden en er werd voor gezorgd dat het gehoor op een serene en rustige manier verliep.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u op 29/10/2018 in Griekenland internationale bescherming kreeg, u verkreeg met name de subsidiaire beschermingsstatus (info Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy - Asylum Service, d.d. 23/01/2019).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder haalt u de gebrekkige medische zorg aan (CGVS p. 14). In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van

ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Over de gebrekkige medische zorg die u aanhaalt, dient opgemerkt te worden dat zowel uit uw verklaringen als uit de door u neergelegde documenten blijkt dat medische zorg wel degelijk voorhanden was in Griekenland. Zo blijkt dat u bij uw aankomst te Leros medisch onderzocht werd en dat men een bloedtest bij u afnam (CGVS P.9). U vond echter dat u nood had aan bijkomend onderzoek maar de dokters in het kamp deelden u mee dat u voor bijkomend onderzoek 50 euro diende te betalen. Echter, uit het feit dat u zelf voor bijkomend onderzoek moest betalen, kan niet afgeleid worden dat de Griekse overheid in gebreke blijft wat betreft uw toegang tot medische zorg.

Ook wat betreft uw psychische problemen blijkt zowel uit uw verklaringen als uit de door u neergelegde documenten (doc. 6) dat u op consultatie kon gaan bij een psycholoog. Na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus probeerde u opnieuw een afspraak te maken met een psycholoog maar aangezien het lang zou duren vooraleer u een nieuwe afspraak zou krijgen, besloot u geen tijd te verliezen en naar België te vertrekken om u daar te laten behandelen. (CGVS P.13). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit deze verklaringen blijkt dat u, ondanks uw beschermingsstatus d.d. 29/10/2018 duidelijk niet de intentie had om u inzake uw psychische problemen in Griekenland te laten behandelen en dat u reeds rond 05/11/2018, met name 6 dagen na het verkrijgen van uw statuut Leros verliet (CGVS P.8) met de bedoeling naar België te komen. Hoe dan ook kan hierbij opgemerkt worden dat het feit dat u lang moest wachten een problematiek is die te wijten is aan de drukte op de betreffende dienst, en dat hieruit geenszins kan afgeleid worden dat jullie daar als vluchtelingen de toegang ontzegd werd tot medische zorgen. Wachtlijsten bestaan immers overal, ook in België. Rekening houdend met bovenstaande dient te worden vastgesteld dat u geen concrete elementen naar voor bracht waaruit blijkt dat u in de toekomst geen beroep zou kunnen doen op medische zorgen in Griekenland

Verder stelde u geen werk te hebben gezocht noch een opleiding te hebben gevolgd. U weet dit aan uw medische en psychische problemen. Vooreerst kan hierbij worden herhaald dat u slechts zes dagen na het verkrijgen van uw status Griekenland heeft verlaten. Hieruit kan afgeleid worden dat u geen intenties had om uw leven daar op te bouwen, dat u met andere woorden geen toereikende inspanningen heeft geleverd om uw leven daar te starten. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u een uitkering van 90 euro per maand kreeg van de Griekse autoriteiten (CGVS p. 17). Na het verkrijgen van uw status zou u deze niet meer gekregen hebben – echter, u verklaarde hierbij zelf dat u niet lang meer gebleven bent na het verkrijgen van uw status (CGVS p. 17). Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat niets erop wijst dat u ondanks uw medische en psychische problemen geen aangepast werk zou kunnen vinden en/of een opleiding zou kunnen volgen in Griekenland.

Betreffende de steekpartij waar u in Athene getuige van was, verklaart u vooreerst dat u geen betrokken partij was bij deze feiten (CGVS P. 17). Daarenboven verklaart u dat u geen aangifte van deze feiten hebt gedaan en u de dag na de feiten uit Griekenland vertrok. Wanneer u de politie niet op de hoogte brengt van dergelijke feiten kan u bezwaarlijk beweren dat de politie, aan wie de feiten niet kenbaar zijn gemaakt, niet wil reageren of geen actie zou willen ondernemen. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze feiten – of bij een eventuele herhaling van dergelijke probleem in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land dat hem eerder internationale bescherming heeft aangeboden, hetgeen u niet gedaan heeft.

Gelet op alle voorgaande ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende instanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Tot slot verklaarde u dat u, naast de door u aangehaalde medische en psychische problemen, niet naar Griekenland wenst terug te keren omdat u daar niet herenigd kan worden met uw gezin (CGVS P.16).

Hieromtrent dient erop gewezen te worden dat het doel van de procedure van een verzoek om internationale bescherming niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, maar wel om na te gaan of de persoon bescherming nodig heeft tegen vervolgingen of een reëel risico op ernstige schade loopt. Het principe van 'eenheid van familie' staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit al het voorgaande dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. De overige door u in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw Palestijnse identiteitskaart, de kopie van uw huwelijksakte, de kopie van de geboorteakte van uw vrouw, de kopie van de geboorteakte van uw dochter hebben betrekking op uw identiteit en afkomst die hier niet ter discussie staat. Een kopie van een Belgisch medisch verslag waaruit blijkt dat u littekens heeft houdt verband met uw vluchtrelaas uit Gaza. Zoals supra op gewezen werden deze feiten in Griekenland onderzocht en werd u in Griekenland de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. De kopie van een medisch verslag opgemaakt in België inzake maagproblemen, de kopie van het resultaat van een bloedtest in België en een kopie van documenten betreffende het voor u toegelaten voedsel zijn documenten die uw medische en psychische toestand weergeven, dewelke hier niet in twijfel worden getrokken.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker citeert in het voorliggende verzoekschrift de bestreden beslissing en vervolgt:

"Verzoeker gaat niet d ccod met deze beslissing,
In Griekenland heeft hij Su!bsidiaire Beschermingsstatut
Dit is zonder inhoud,

De vluchtelingen zijn in dit land mensen die zij slecht behandelt worden die zonder rechten en zonder medische steun zijn".

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de bestreden beslissing "te annuleren en op te heffen" en om hem "het statuut van politieke vluchteling te verlenen en in ondergeschikt order het beschermingstatut verlenen".

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt op 15 januari 2020 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota een nieuw element neer (rechtsplegingsdossier, stuk 4). Het betreft een psychologisch attest waarin aangegeven wordt dat hij zich ten gevolge van de feiten die hij onderging in Palestina bevindt in een staat van posttraumatische stress en kamt met angst.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.2. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

In dit kader dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker niet betwist, en dat uit de stukken van het dossier genoegzaam blijkt, dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland en dat hij aldaar een verblijfsvergunning kreeg die geldig is tot 30 oktober 2021. Bovendien betwist verzoeker niet, en kan verweerder bijgevolg worden bijgetreden waar deze stelt, dat niets erop wijst dat verzoeker, die voor en in dit land over een internationale beschermingsstatus en een geldige verblijfsstatus beschikt, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het

kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld

aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Verzoeker poneert te dezen dat vluchtelingen in Griekenland slecht worden behandeld, geen rechten hebben en geen medische steun kunnen genieten.

Verzoeker brengt echter niet het minste begin van informatie bij en er ligt evenmin enige informatie voor waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en kampt met een aantal psychische klachten (dit onder meer omwille van de toestand op het vlak van gezondheidszorg) zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

Verzoeker slaagt hierin echter in het geheel niet. Hij onderneemt niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen doch laat deze volledig onverlet waar in dit kader gemotiveerd wordt:

"In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder haalt u de gebrekkige medische zorg aan (CGVS p. 14). In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Over de gebrekkige medische zorg die u aanhaalt, dient opgemerkt te worden dat zowel uit uw verklaringen als uit de door u neergelegde documenten blijkt dat medische zorg wel degelijk voorhanden was in Griekenland. Zo blijkt dat u bij uw aankomst te Leros medisch onderzocht werd en dat men een bloedtest bij u afnam (CGVS P.9). U vond echter dat u nood had aan bijkomend onderzoek maar de

dokters in het kamp deelden u mee dat u voor bijkomend onderzoek 50 euro diende te betalen. Echter, uit het feit dat u zelf voor bijkomend onderzoek moest betalen, kan niet afgeleid worden dat de Griekse overheid in gebreke blijft wat betreft uw toegang tot medische zorg.

Ook wat betreft uw psychische problemen blijkt zowel uit uw verklaringen als uit de door u neergelegde documenten (doc. 6) dat u op consultatie kon gaan bij een psycholoog. Na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus probeerde u opnieuw een afspraak te maken met een psycholoog maar aangezien het lang zou duren vooraleer u een nieuwe afspraak zou krijgen, besloot u geen tijd te verliezen en naar België te vertrekken om u daar te laten behandelen. (CGVS P.13). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit deze verklaringen blijkt dat u, ondanks uw beschermingsstatus d.d. 29/10/2018 duidelijk niet de intentie had om u inzake uw psychische problemen in Griekenland te laten behandelen en dat u reeds rond 05/11/2018, met name 6 dagen na het verkrijgen van uw statuut Leros verliet (CGVS P.8) met de bedoeling naar België te komen. Hoe dan ook kan hierbij opgemerkt worden dat het feit dat u lang moest wachten een problematiek is die te wijten is aan de drukte op de betreffende dienst, en dat hieruit geenszins kan afgeleid worden dat jullie daar als vluchtelingen de toegang ontzegd werd tot medische zorgen. Wachtlijsten bestaan immers overal, ook in België. Rekening houdend met bovenstaande dient te worden vastgesteld dat u geen concrete elementen naar voor bracht waaruit blijkt dat u in de toekomst geen beroep zou kunnen doen op medische zorgen in Griekenland

Verder stelde u geen werk te hebben gezocht noch een opleiding te hebben gevolgd. U weet dit aan uw medische en psychische problemen. Vooreerst kan hierbij worden herhaald dat u slechts zes dagen na het verkrijgen van uw status Griekenland heeft verlaten. Hieruit kan afgeleid worden dat u geen intenties had om uw leven daar op te bouwen, dat u met andere woorden geen toereikende inspanningen heeft geleverd om uw leven daar te starten. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u een uitkering van 90 euro per maand kreeg van de Griekse autoriteiten (CGVS p. 17). Na het verkrijgen van uw status zou u deze niet meer gekregen hebben – echter, u verklaarde hierbij zelf dat u niet lang meer gebleven bent na het verkrijgen van uw status (CGVS p. 17). Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat niets erop wijst dat u ondanks uw medische en psychische problemen geen aangepast werk zou kunnen vinden en/of een opleiding zou kunnen volgen in Griekenland.

Betreffende de steekpartij waar u in Athene getuige van was, verklaart u vooreerst dat u geen betrokken partij was bij deze feiten (CGVS P. 17). Daarenboven verklaart u dat u geen aangifte van deze feiten hebt gedaan en u de dag na de feiten uit Griekenland vertrok. Wanneer u de politie niet op de hoogte brengt van dergelijke feiten kan u bezwaarlijk beweren dat de politie, aan wie de feiten niet kenbaar zijn gemaakt, niet wil reageren of geen actie zou willen ondernemen. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze feiten – of bij een eventuele herhaling van dergelijke probleem in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land dat hem eerder internationale bescherming heeft aangeboden, hetgeen u niet gedaan heeft.

Gelet op alle voorgaande ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende instanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Tot slot verklaarde u dat u, naast de door u aangehaalde medische en psychische problemen, niet naar Griekenland wenst terug te keren omdat u daar niet herenigd kan worden met uw gezin (CGVS P.16). Hieromtrent dient erop gewezen te worden dat het doel van de procedure van een verzoek om internationale bescherming niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, maar wel om na te gaan of de persoon bescherming nodig heeft tegen vervolgingen of een reëel risico op ernstige schade loopt. Het principe van 'eenheid van familie' staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit al het voorgaande dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

De Raad herhaalt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers

beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland vertoefde een schending uitmaakten van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De overige door verzoeker neergelegde documenten die zijn opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook het nieuw bijgebrachte psychologische attest van verzoeker, neergelegd door middel van een aanvullende nota, is tot slot niet van zulke aard dat dit afbreuk kan doen aan het voorgaande. Uit dit attest kan slechts worden afgeleid dat verzoeker zich ten gevolge van feiten die hij onderging in Palestina bevindt in een staat van posttraumatische stress en kampt met angst. Dat hij psychische problemen heeft, betreft echter een gegeven dat in de bestreden beslissing en het voorgaande reeds uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Omwille van de voorgaande vaststellingen dienaangaande, leidt dit gegeven in zijner hoofde niet tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

4.3. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

4.4. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT